

У Х В А Л А

ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ ПЕРШОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бритун Тетяни Геннадіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України, підпункту 8 пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII

м. К и ї в
25 червня 2019 року
№ 179-1(I)/2019

Справа № 3-164/2019(3645/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бритун Тетяни Геннадіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України, підпункту 8 пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40).

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Бритун Т.Г. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), підпункту 8 пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76).

За Кодексом:

– не підлягають касаційному оскарженню, зокрема, судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково (пункт 2 частини п'ятої статті 328);

– суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, зокрема, якщо касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню (пункт 1 частини першої статті 333).

Згідно з підпунктом 8 пункту 4 розділу I Закону № 76 у Законі України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок

Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ (далі – Закон № 796) статтю 48 викладено в такій редакції:

„Стаття 48. Компенсації за шкоду, заподіяну здоров'ю, особам, які стали інвалідами внаслідок Чорнобильської катастрофи, учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та сім'ям за втрату годувальника

Одноразова компенсація учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які стали інвалідами внаслідок Чорнобильської катастрофи, дітям-інвалідам, сім'ям, які втратили годувальника із числа осіб, віднесених до учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою, батькам померлого, щорічна допомога на оздоровлення виплачується у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України“.

Бритун Т.Г. вважає неконституційними вказані положення Кодексу, оскільки вони позбавляють права оскаржувати в касаційному порядку судові рішення у справах, що віднесені до категорії справ незначної складності, і підпункт 8 пункту 4 розділу I Закону № 76, оскільки передбачені ним зміни до статті 48 Закону № 796 звузили соціальні гарантії сім'ям учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Автор клопотання вважає, що положення пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу, підпункту 8 пункту 4 розділу I Закону № 76 не відповідають вимогам статей 1, 3, частин першої, другої статті 8, частини другої статті 19, частин другої, третьої статті 22, частин першої, другої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України. На підтвердження своєї позиції Бритун Т.Г. долучила до конституційної скарги копії судових рішень у справах, у яких була стороною.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців; Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (пункт 2 частини першої, частина четверта статті 77).

У конституційній скарзі порушено, зокрема, питання про неконституційність підпункту 8 пункту 4 розділу I Закону № 76, за яким статтю 48 Закону № 796 викладено в новій редакції.

Положення закону, яким до іншого закону вносяться зміни, після набрання чинності стають невід'ємною частиною закону, який зазнає змін. Оспорювані положення Закону № 76 після внесення змін до статті 48 Закону № 796 вичерпали свою дію, тому не можуть бути предметом конституційного контролю.

Слід зазначити також, що конституційну скаргу подано з порушенням вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, оскільки з дня набрання законної сили судовими рішеннями у справі Бритун Т.Г. сплинуло більше трьох місяців.

Крім того, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів, які свідчили б про порушення судами його прав внаслідок застосування оспорюваних положень Кодексу і Закону № 76, та не обґрунтував тверджень щодо невідповідності цих положень Конституції України.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Бритун Т.Г. лише висловила незгоду із судовими рішеннями, ухваленими у її справі. Проте незгода автора клопотання із судовими рішеннями у конкретній справі не є підставою для перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень).

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону.

Бритун Т.Г. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бритун Тетяни Геннадіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України, підпункту 8 пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII на підставі пункту 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**